

HUSKYBLADET

NORSK SIBERIAN HUSKY KLUBB

01/2019 ÅRGANG: 43

DEN SOM VENTER PÅ NOE GODT...

UTGAVE 01/2019

Litt om tilblivelsen av dette huskybladet, og fremover.

Huskybladet har eksistert i årevis, jeg har gamle år-ganger liggende i kasser og bunker. Vi har inntrykk av at klubbens medlemmer liker å ha et blad i posten, ikke bare på nett.

De seinere årene har det vært litt turbulent, og litt utskiftninger. Det er ikke lett å få laget blad. Konstituert redaktør måtte trekke seg, og det ble styrets ansvar å lage blad. Stine Oppegaard trådte til, og det ble blad uten redaktør. Klubben fant en «handler» som kunne redigere – Oda Ramsdal. Johanne Sundby ble spurt om å være redaktør, men pga en misforståelse ble det ikke slik, for jeg, Johanne vil ikke og kan ikke sitte i styret, jeg har full jobb og fjorten bikkjer, trener LD, og har mor på sykehjem og over middels mange

reiser til land utenfor Europa via jobb. Men vi fant en løsning. Redaksjonen må være representert i styret, og Nina Finstad tar den jobben. Og Johanne mekker bladtekst, og Oda setter bladet sammen. Og Stine er uunnværlig og må hjelpe oss om hun kan.

Dette bladet har hatt et langt svangerskap – mye lengre enn det vi hadde tenkt. Den nye redaksjonen kan ikke LOVE mer enn to blad i året, men vi skal legge oss i selen, slik bikkjene gjør.

Vi tar imot stoff, bilder og kommentarer. Husk navn på forfatter og fotograf, evt. hvor dere henter tekst fra.

God lesning

Johanne Sundby

INNHOLDSFORTEGNELSE

Den som venter på noe godt.....	3
IFSS VM i Bessans, Frankrike.....	4
En Huskyklubb rettet mot framtida?	6
Arvelig klinisk sykdom	8
Oda sitt første offisielle løp.....	9
Testet livet som hundekjører i tre uker.....	11
Lange løp 2019	14
VM i Haidmühle, februar 2019.....	16
Lokallagsturer i Oslo	18
Hundecamp er veldig gøy!	19
NKKs avlsrådkurs 2019	20
Hundekjører-seminaret 2019	24
Påskerenn i huskybyen.....	26
Hva hendte med saken om ektopisk ureter?	27
Drømmen om småbruk	28
Dørstokkmila 2019.....	34
World Sleddog Association Generalforsamling.....	36
Boktips.....	39
Vogner: til turistkjøring og trening.....	40
Styret og komiteenes årsberetning.....	43

IFSS VM I BESSANS, FRANKRIKE

FORFATTER: NINA FINSTAD

Lørdag 26. januar satte vi kursen mot IFSS VM i Bessans. Vi kjørte ned til Helsingborg der vi tok fergen over til Helsingør. Vi mellomlandet i Hillerød, før vi satte vi kursen mot fergen som gikk til Puttgarden i Tyskland . Det ble mange stopp, hver 4. time for å lufte hundene.

Mandag kl 14 var vi endelig framme.

Onsdag 30. januar var første løpsdag for LMD . Det var fin temperatur, og vi var klare for start! En tøff bane som startet på 1750moh, gikk så nedover i dalen, før den svingte oppover i fjellet. Med ca 7 km og 615m stigning mot høyeste punktet, 2090 moh på banen. Det var 17 km med head on opp og ned.

Det var mye spor på kryss og tvers, så det var viktig å holde fokus, og samtidig ha trygge og sikre lederhunder.

Larix og Ittoq fikk gå som lederhunder. Larix er den som er flink til å sette høyt tempo, Ittoq er den som har det rette hodet, og stor selvsikkerhet. Jeg hadde Lo og Rocky i point, Bibi og Hatchi i wheel.

Vi startet sist, og tok igjen 5 spann mellom start og det høyeste punktet på banen. Der fikk vi mye igjen for all bakketrening i høst.

Det var en tøff bane. Rocky dro nok på seg melkesyre på vei ned fra fjellet, så han hjalp ikke så mye til på de siste 10 km. Men i mål ledet vi med flere minutter til nestemann.

Dag 2 fikk Rocky hvile, så da fikk Larix's bror, Akke bli med. Også nå gikk Larix og Ittoq i led.

Vi klarte å beholde vår ledelse, men denne dagen hadde vi tredje beste tid, men vi beholdt ledelsen. Før tredje og siste dag, hadde vi en knapp ledelse på 1:10 til en franskmann på andre plass. Og Malin (Sundin Grindal) lå drøye 2 min bak meg etter de to første dagene.

Dag 3 ble banen kortet ned til 28 km, med to runder av 14km på grunn av store snømengder og et snøras nede i dalen som hadde kommet i løpet av natten.

Nå satte jeg inn Rocky igjen som fikk gå i led med Larix. De satte begge bra fart. Malin kom to minutter senere jagende etter, og tok igjen meg etter ca 4 km. Vi kjørte sammen i rundt 12 km. Malin fikk problemer med en hund, så jeg dro ifra, og Rocky og Larix holdt et utrolig bra tempo videre, som de også holdt hele veien inn til mål, og vi tok hjem VM-GULLET!!

..... og hvem hadde trodd det skulle gå så bra? ◀

Fotografi: VM Fotografene

Fotografi: VM Fotografene

EN HUSKYKLUBB RETTET MOT FRAMTIDA?

FORFATTER OG FOTOGRAF:
JOHANNE SUNDBY

Siberian husky er en populær hundetype, og den brukes allsidig. Det er en brukshundtype, og det er en nokså frisk hundetype. Mange i Norge ønsker seg en sporty turkamerat, og med forbehold om at bikkja stort sett må gå i bånd, er siberian husky en utmerket familiehund, trekkhund og turhund.

Opprinnelsen til siberian husky er «polar trekkhund», altså en hundetype som bruktes til transport og konkurranse. I moderne tid er bruksområdet utvidet. Likevel har hunden i seg mye av det som skal til for å skjøtte oppgaven som trekkhund, hvis vi passer godt på den. Trekkegenskapene skal vi beholde. Det er mer enn bare fart over tid i et spann. Det er evne til å samarbeide med andre hunder, gode poter, vennlig adferd overfor andre spann, god appetitt, rask evne til restitusjon, utholdenhet, å finne veien i uvær, å hvile når den må, god helse, og sosiale evner overfor folk. Dette gir seg ikke selv. Hvis man skal avle nye individer, må man vite nok om foreldredyrene til å være sikker på at slike egenskaper er mulige å få, altså er viktige i oppdrettet.

Jeg tenker vi vil være tjent med en huskyklubb som har noen målsettinger, en klar strategi på noen viktige punkter, og noen virkemidler.

Klubben bør som før arbeide for å bevare siberian husky som en god trekkhund, der de beste individene kan konkurrere med de beste andre hundetyper på egnede løp.

Klubben bør tilrettelegge aktiviteter som rekrutterer siberian husky-eiere til konkurranser på barmark, med vogn, på snø, på ski, med slede og med sykkel. Både lavterskel og elite-arrangementer bør prioriteres.

Klubben bør være aktiv i rekruttering, spesielt bør klubben aktivisere, fostre og berømme barna og de unge og forsøke beholde dem i aktivitetene gjennom barne- og ungdomstid.

Klubben bør oppfordre til allsidige og sosiale aktiviteter på lokalt nivå, så folk føler tilhørighet og får lavere terskel for å prøve seg i sportslige utfordringer.

Klubben bør stimulere til løpsdeltagelse i egne løp og i løp arrangert av Norges hundekjører-tilhørende klubber. Siberian husky bør konkurrere mot andre siberian husky og mot andre typer løpshunder. Klubben bør arrangere løp der hundene kan konkurrere på samme måte.

Fotograf: Viggo Jørgensen

Bilde: Veronica Strand under Hamar hundekjørerfestival

Fotograf: Anita H Engelbåken-Fjell

Bilde: Barn og hund på samling

Forslag til tiltak

Klubben bør stimulere til at unge, «sultne» kjøpere får anledning til å delta på de lengste løpene, for eksempel gjennom startkontingentstipend etter gjennomført løp.

Klubben bør arrangere/subsidiere flere trenings-samlinger for løpskjørere, der fokus er på kjøring.

Klubben bør arrangere begynnerkurs i hundekjøring.

Klubben bør oppfordre til og støtte kjøpere som vil delta på nasjonale og internasjonale mesterskap, ved å gi kvalifiserte kjøpere startstipend. Hvis flere kjøper samme løp, bør en arrangere klubbtag.

Klubben bør stimulere til at kjøpere med få hunder kan lage en «pool» av hunder og stille i løp som er egnet for dette, f.eks med duo-påmelding i enkelte løp.

Klubben bør anerkjenne og akseptere at noen siberian eiere topper spannet med lett tilgjengelige hunder som ikke er siberian husky, ved å la slike spanner delta på løp i klubbens regi. Et spann blir aldri bedre enn det svakeste leddet uansett. <

ARVELIG KLINISK SYKDOM

FORFATTER: MARIA KJELDAAS JOHANNESSEN,
VETERINÆR, HELSEAVDELINGEN NKK

Har hunden din fått en sykdom som er arvelig, eller antatt arvelig? Da er det viktig at du får diagnosen registrert i Dogweb. Tilgjengelig informasjon om arvelig sykdom på individer og innen linjer er svært viktig for oppdrettere. Raseklubbene er også interessert i hvilke sykdommer som diagnostiseres på «deres» raser.

Til nå har det bare vært mulig å registrere resultater fra screeningundersøkelser (undersøkelser tatt uavhengig av mistenkt sykdom) i NKKs database Dogweb. Imidlertid er mange andre sykdommer minst like viktige å ta hensyn til i avlen. Høsten 2017 åpnet Norsk Kennel Klub (NKK) et system hvor veterinærer kan registrere arvelig eller antatt arvelig klinisk sykdom på hund. Hensikten med systemet er å lage et avlsverktøy. Eier og oppdrettere har nå en mulighet til å være åpne om sykdom på sine linjer, og få registrert dette på en måte som gjør informasjonen lett tilgjengelig via NKKs database DogWeb.

Hvorfor registrere sykdom?

Registrering av arvelig klinisk sykdom vil være viktig for oppdrettere som ønsker å finne en sunn partner til sin hund. Når helsedata på ulike individer og linjer er lett tilgjengelig, vil det være enklere å planlegge en sunn avl. Registrering av arvelig klinisk sykdom vil også kunne gi raseklubbene en pekepinn på hva de bør ta hensyn til i framtidig avlsarbeid. Dermed vil dette systemet kunne gi helsemessig gevinst hos de ulike rasene. Det er også en unik mulighet for oppdrettere som ønsker å vise at de setter helse først i avlsarbeidet. Det er imidlertid viktig at det registreres så mange diagnoser som mulig, for at verktøyet skal bli godt.

Krav til registrering

For å registrere diagnosen, må sykdommen være antatt arvelig. Sykdommen må ha betydelig effekt på hundens livskvalitet, og kreve livslang medisinerings eller operasjon.

Eksempler på slike diagnoser er atopi, hypotyreose, syringomyeli, entropion, albueledddystrofi (AD), brachycephalic obstructive airway syndrome (BOAS) etc, etc. Diagnosen må være sikker. Før diagnosen kan registreres må eier signere en bekreftelse (evt kan forvert etter intern avtale signere for eier), hvor han/hun godkjenner at veterinæren offentliggjør diagnosen. En automatisk utfylt bekreftelse kan signeres ut hos veterinæren underveis i registreringen, eller du kan fylle ut den blanke bekreftelsen på neste side, og ta med til veterinæren.

Har diagnosen å si for eier/oppdretter?

Enkelte vil kanskje føle at en diagnose som er synlig i DogWeb vil stille hunden og/eller oppdretteren i et dårlig lys. Dette tilbakevises på det sterkeste. En diagnose som er offentlig kjent vitner om en ansvarsfull eier/oppdretter som ønsker å hjelpe til i arbeidet med sunnere hundeavl. En eier/oppdretter som bevisst holder tilbake informasjon, vil virke mye dårligere. Man må huske på at norske hunders framtidige helse og velferd avhenger svært mye av dagens oppdrettere og deres valg av avlshunder. Registrering i DogWeb vil derfor være et kvalitetsstempel på ærlighet, åpenhet og ansvarsfølelse.

Norsk Kennel Klub anbefaler derfor alle eiere til å oppfordre veterinæren sin om å registrere hundens diagnoser i registeret for arvelig klinisk sykdom.

Takk for at du tar ansvar for avl og helse hos norske hunder, og bruker de registreringsmulighetene som fins hos Norsk Kennel Klub. ◀

Link til skjema: <https://www.nkk.no/arvelig-klinisk-sykdom/category1265.html>

ODA SITT FØRSTE OFFISIELLE LØP

FORFATTER OG FOTOGRAF: SIV NORDAL

I Nornäs i februar går det et flott løp med sprint og mellomdistanse. Her skulle Trond (pappa) kjøre mellomdistanseklassen og Oda skulle starte sitt første offisielle løp. Dvs ikke et barneløp med en liten runde, men 5 km to dager etter hverandre med startnummer på brystet.

Det var en veldig spent og nervøs 9-åring som sto på startstreken. Hun fikk med seg to voksne og trygge tisper og fikk kjøre pappas mellomdistanseløpsslede. Det vil si at han måtte kjøre mellomdistanseklassen med langdistansesleden sin. Man ofrer seg for barna.

Etter at hun dro ut, var det en nervøs mor som måtte vente til hun kom inn igjen. Litt bløte og tunge spor på dag en, så det klumpet seg med snø under scootermatta. Utenom det var det en strålende fornøyd jente som kom i mål. På dag to var det flotte spor og begge juniorene kjørte raskere enn de voksne på 5 km 2-spenn. Dette var de stolte av.

Nå bare venter hun på flere løp og gleder seg til hun kan kjøre litt lenger løp. ◀

TESTET LIVET SOM HUNDEKJØRER I TRE UKER

FORFATTERE OG FOTOGRAFER:
INGA MARTINE MORTENSEN OG TUVA SVINNDAL

Vi heter Inga Martine Mortensen og Tuva Svinndal og er elever fra hundelinjen på Natur Videregående skole på Furuset i Oslo, som fikk prøve hvordan det er å jobbe på en hundekennel. I tre uker jobbet vi hos Johanne Sundby på hennes kennel i Nordmarka og lærte om hold av sledehunder, og om hundekjøring.

Hvorfor valgte vi hundekennel?

Interessen for hund startet tidlig hos begge to, men ingen av oss hadde mye erfaring med trekkhunder fra før. I de tidligere utplasseringsperiodene har vi jobbet hos veterinær, hundebarnhage, FOD-gården og i grisefjøs.

Denne gangen hadde vi lyst til å utforske noe nytt, og valgte hundekjøring fordi vi synes dette er en spennende sport, og ville lære mer om denne. Vi liker fart og spenning og ble derfor fasinert av denne sporten som krever både godt samarbeid og god fysisk form. Selv visste vi ikke om mange trekkhundkenneler så vi la ut en annonse via hundekjøringsgruppen på Facebook. Der kom vi i kontakt med Johanne Sundby som driver Inni Granskauen kennel i Maridalen i Oslo og eier 12 trekkhunder av rasen siberian husky.

Hva møtte oss på kennelen?

Da vi ankom første dagen ble vi møtt av glade hundebjeff og logrende haler. Vi var spente på hva dagen ville bringe. Den første oppgaven vi

utførte var å bli kjent med alle hundene i kennelen. Vi hilste på hver og en av hundene og ble overasket over hvor tillitsfulle de var til oss, som var helt fremmede for dem. I løpet av de første dagene gikk vi ut på turer med hundene, føret dem og stelte dem. Etter et par dager kunne vi navnet på hundene og følte at vi hadde ett forhold til hver og en av dem.

Dagene inni granskauen

Gjennom de tre ukene vi jobbet i kennelen fikk vi se mange ulike sider av hundekjøringsporten. Vi fikk være med på føring, tur med vogn, sosialiseringstreff, rydding i hundegården, lydighetstrening av valpene og masse kos.

Uke nr. to var det tid for å lære å kjøre vogn med hund. Tidligere hadde vi prøvd å kjøre med slede, men vogn var noe helt nytt for oss. Dermed var dette også litt ekstra spennende. Vi møtte opp litt senere enn vi hadde gjort de andre dagene for det var alt for varm for hundene å løpe midt på dagen. Helst skulle temperaturen ligge under 15°C. Vogna ble kjørt rundt huset og ut på stien og rett inn i skogen. Der fikk vi en liten opplæring i bremsing, styring og hvordan vi skulle håndtere møtesituasjoner med andre hunder og mennesker. Så bar det ut på tur. Det tok ikke lang tid før vi innså at dette var noe vi ville gjøre mer av.

De neste dagene fikk vi lov å kjøre litt på egenhånd. Vi lærte mye av å måtte sette sammen liner og hunder alene og det ble gradvis lettere og morsommere. Vi kjørte både 2-spenn, 4-spenn og 6-spenn.

En av dagene fikk vi lov å bli med på sosialiseringstreff med huskyklubben. Vi fikk fritt velge hvilken hund vi ville ha med oss på turen og det ble de to valpene Mistra og Klara som ble de heldige. Sammen med rundt 10 andre hunder gikk turen fra Sognsvann til Vettakollen og tilbake igjen. Da vi kom ned igjen var vi VELDIG takknemlige for at vi hadde hatt magebelter. For huskyer de trekker for å si det sånn!

Lærerikt opphold

Oppholdet på Inni Granskauen kennel har vært svært lærerikt. Ikke bare har vi lært hvordan man kjører vogn med hund, vi har også lært masse om hvor viktig samarbeidet mellom hund og hundefører er. Opplæringen av sledehundene var kun basert på positive treningsmetoder. Disse metodene førte til hunder med stor arbeids- og innsatsvilje. Ved bruk av negative treningsmetoder vil man kunne få hunder med lite selvtillit og liten evne til å ville samarbeide med fører da de kan forbinde treningen med straff istedenfor belønning.

Metoden som ble brukt for å lære hundene å trekke var rett og slett å forsterke deres naturlige egenskaper og lyst til å trekke. Dette kunne man gjøre ved å sette valpene inn i et erfarent hundspann. Innlæring av høyre og venstre krever tålmodighet. Man kan blant annet bruke shaping som innlæringsmetode, som går ut på å vente til hunden gjør den atferden man ønsker og deretter belønne den.

Det morsomste vi lærte i løpet av de tre ukene var selvfølgelig det å styre vår egen vogn med 2 til 6 hunder foran. Det å få kjøre og sette i stand et hundspann helt på egenhånd gjorde at vi forsto alt mye bedre og ble tvunget til å tenke over ting vi kanskje ikke hadde tenkt over om vi hadde fått masse hjelp.

Forventningene våre til hundekjøringssporten og driften av hundekennel gjorde absolutt ikke våre interesser for hundekjøring noe mindre, snarere tvert imot. Vi er imponert over hvor mye tid hundekjørere legger i arbeidet med hundene sine, og det er tydelig at lojaliteten går begge veier.

Dette er definitivt ikke siste gangen vi kjører hundspann eller jobber i en huskykennel. Har du først begynt er det vanskelig å stoppe. <

LANGE LØP 2019

FORFATTER: JOHANNE SUNDBY

I skrivende stund er det spennende lengre mellomdistansen og langdistanseløp som pågår. Polar distans med få norske spann er i mål, duoen fra Vargevass vant 160 km med glans. Norway Trail kjører siste etappe, et norsk duospann (Løw/Reiersgård) kjører siste etappe, Joar Leifset Ulsom leder Iditarod, og tidligere NSHK junior Linka Neumann har strikket genser som Dallas Seavey har på seg på starten av Finnmarksløpet.

Flere norske og utenlandske siberianspann er på startstreken, og enda flere tidligere siberianklubbmedlemmer likeså: Oda Ingstad kjører Finnmark, Linda Marie Monsen Vassdal og flere nordfra. Jana Henychova starter for sikkert fjerde gang med et siberian huskyspann i Finnmark 1200. Hun har kjørt det til mål en gang, da. Spennende og artig at så mange kjører løp. Jeg forsøker følge med på hvem som kjører hva, men noe går meg nok hus forbi. Lettest med de løpene der jeg kjører selv eller er handler- ja. Flere av spannene i Finnmark har kjørt lange løp der oppe og plassert seg veldig bra, men fordi jeg ikke kjenner detaljene hadde det vært fint om folk nordfra skrev om disse løpene selv, så jeg ikke glemmer eller bommer...

Og det er fint at klubben rekrutterer, fostrer og lærer opp unge kjørere, selv om de ikke alltid er trofaste mot bare siberian. Noen går over til å trene andres alaskahuskyspann, noen topper spannet med en alaskan, noen tar med sin egen siberian på et bra ah spann, slik som Bente Sofie Alhaug gjorde på Gausdal og Femund. Flotte siberian husky det da, som holder koken i så gode spann.

Tidligere i år har siberianspann – inkludert mitt eget – kjørt Mush Synn fjell og Synn fjell rundt. Per Øyvind Teige kjører alltid fort på slike løp, hurra

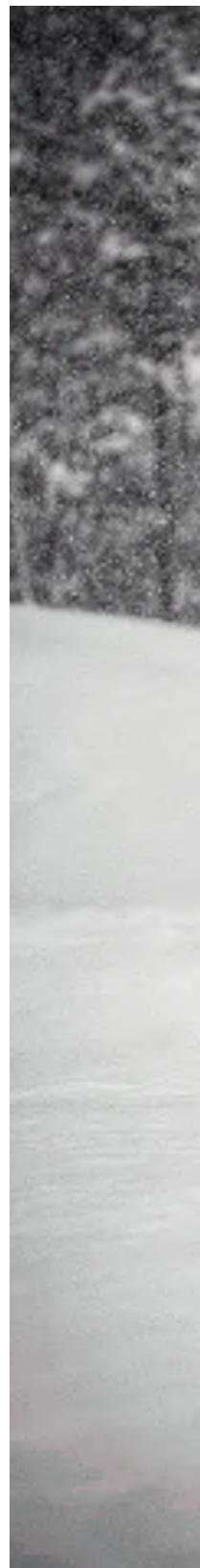
for ham. Flere noe ferskere siberian huskykjørere fikk prøve seg på fjell-mellomdistanseløp. Tror det ga mersmak å kjøre fem mil på fjell i maksvær: Cecilie, Wilhelmine og Marcus.

Også på Gausdal Maraton var det siberianspann å se. Oda Ramsdal var på sitt første løp noen sinne og fullførte 2 x 7,5 mil i sin aller første sesong som hundekjører. Flott levert. Per Øyvind Teige kjørte seg bra opp der. Når det er så mange løp og så mange kjørere er det lett å miste oversikten. Jeg vet at en gjeng kjørte Rørosløpet, men det er et litt kortere løp, type kort mellomdistanse over to dager. Det er også siberianspann på etappeløp a la Norway Trail, hvor etappene er 4-5 mil over flere dager (Line Løw, Knut-Helge Reiersgård).

Gruveløpet er både et rookiekursløp og et fellesstart løp. Ingrid Amundsen kvalifiserte seg til Femund med et 9/10 siberianspann, Andrine Alhaug kvalifiserte seg og, og superkjøreren Håvard Okstad kjørte bra i det «ordentlige» løpet, nr 2 i sin klasse..

Femundløpet hadde mange spann påmeldt, som vanlig. Løpet for åttespannklassen var langt i år, 45 mil pluss. Orkelbogen var nytt sjekkpunkt. Håvard imponerte stort med å bli nummer fire alt i alt, med sitt 8-spann siberian. Andrine Alhaug og noen utenlandske spann fullførte med stil, mens et par norske spann måtte bryte. Ingrid Amundsen kjørte syv siberian huskyer og en gammel venn, Langbein, en ti år gammel alaskahusky, og fullførte. Marcel Jørgensen kom i mål på Femund også.

Det har vært mye diare på Østlandet tidlig i vinteren, og de som ikke hadde det tidlig, fikk det midt i løpssesongen.

Fotograf: Alexander Galak

Bilde: Ingrid Amundsen under Femundløpet 2019

I de lange løpene er det mange konkurrenter. Ofte havner mange siberian huskyspann på nedre 50% av resultatlisten, og får en annen rangering i forhold til merittering enn om de må måle seg med alaska huskyeliten. Håvard er klinkende klar på dette: skal siberian husky måle hvor gode de er må de konkurrere på like vilkår. I lange løp er det mulig, stamina, restitusjon, appetitt, god pels, gode poter veier opp det siberian husky mangler på fart. I de riktig lange løpene drar jo ikke hundene så mye farten over 11-4 km/t, enten de er slik eller sånn. Det er hviletiden som utgjør den store forskjellen der. Godt hundestell, akkurat passe mye hvile, flinke til å spise: og vipps, vi har bikkjer som gjør det skikkelig bra.

Det er ikke så mange hundekjørere i lange løp som kjører siberian husky alt i alt, og de har ikke de største kennelene heller. Man må uansett kjøre etter den treningen og de hundene man har. Merittering er bra, men plassering i de store løpene er også en bra indikasjon på at noen er på rett vei, enten de er nye eller har holdt på en stund. STÅ PÅ. Akkurat nå har Linda Marie Monsen Vassdal og Hans-Petter Harangen tatt hvile på Finnmark 550; Kautokeino. De to andre siberian husky-spannene ser ut til å ha brutt.

Hvis jeg har oversett noen resultater, så skriv om løpet ditt! Du vet hva du har prestert! ◀

VM I HAIDMÜHLE, FEBRUAR 2019

FORFATTER: SIV NORDAL

Etter å ha hatt problemer med bilen, kom vi oss endelig av gårde til dette mesterskapet. Litt forsinket, men klare for mange mil i bil. Vi har planlagt denne turen siden vi deltok i VM i Sveg i fjor. Der glapp gullet, så håpet på revansje i år.

Spannet består av ganske mange unge hunder, hvor flere hadde sin første sesong i fjor, men med litt mer rutine i år enn i fjor. Det er også tre debutanter på spannet denne sesongen. Spannet består av hunder fra 1 ½ år opp til 4 år, og for første gang på flere år så er det også hanner med. Har som regel bare kjørt tisper, men nå har vi endelig klart å avle frem hanner som klarer å holde følge med jentene.

Det er en utrolig morsom opplevelse å være med på et WSA arrangement, og vi håper det vil komme flere norske spann neste år. I år bestod den norske delegasjonen av Trond Hansen, Atle Eikevik og Geir Bøyum. På kvelden hadde vi det veldig hyggelig sammen og slo oss også sammen med de svenske kjørerne som var der. Vi var så heldige at den svenske laglederen, Niklas Andersson, også var vår lagleder. Han er rutinert og flink. Til stede i Tyskland var det ca 200 spann fordelt på alt fra snørekjøring til åpen klasse spann. Treffer mange gamle venner og får mange nye. Mange flotte mennesker og hunder til stede på stadion. WSA gjør sitt beste for å ha gode løyper til tross for ganske mildt vær. Også utrolig artig med masse publikum. Vi har aldri vært med på noe hvor 4-5000 mennesker betaler for å se på løpet. Etter at løpet var ferdig på lørdag var det mange som ville hilse, kose og ta bilder sammen med hundene.

Løpet gikk over 3 dager. Hundene gikk godt og tok ledelsen allerede første dagen. Denne økte de for hver etappe, så denne gangen holdt det til gull. Hundene som var med i fjor imponerte stort i år, og debutantene gikk over all forventning. Utrolig morsomt når alt klaffer og man når målet man har jobbet mot i et år. ◀

Fotograf: Evgeniya Mironova

Fotograf: Wolfgang Hackl

LOKALLAGS- TURER I OSLO

FORFATTER: JOHANNE SUNDBY

I mange, mange år, mer enn ti, kanskje tjue, har huskыеiere gått tirsdagsturer i Stor-Oslo. Som oftest er det gåturer med en eller to hunder hver, ofte med unge dyr, valper og ville unghunder. Konseptet er enkelt. Vi har et fast tidspunkt, klokka sju tirsdags kveld. Startstedet varierer en del, og det er ofte klubbens medlemmer som arrangerer turer i områder der de er kjent.

Oppmøtet varierer, men etter at vi fikk fast Facebookgruppe, holder vi som oftest greie på det hele. Vi har bare måttet avlyse en håndfull ganger. I løpssesongen om vinteren går vi ikke tur. Noen ganger kjører vi kikkbike og vogn, og noen ganger – svært sjelden – har vi overnattet i telt.

Vi har gått fra Maridalen: Skar, Sandermosen og Movann, og besteget Mellomkollen og Gaupekollen. Vi har gått fra Hammeren. Vi har gått fra Skullerud til Nøklevann, til Sjelbreia i Østmarka, vi har gått i Lier på nedlagt jernbanespor, og fra flere steder i Asker, Semsvannet og noen høydedrag. Vi har startet i Sørkedalen og i Lommedalen. Vi har gått fra Sognsvann til Lille Åklungen, Båntjern og Vettakollen.

Det er veldig hyggelig å være med. Vi går hverken fort eller langt, og vi raster underveis, kaffe, bål og pølser om været er fint. Hundene lærer sosialisering og koser seg med å gå side om side med artsfrender. Menneskene overfører erfaring og kunnskap. Terskelen for å bli med er lav. Men man blir kjent med folk og det danner seg sterke vennskap. Så sterke at venner fra lokallaget nå har kjøpt hytter i samme området og omgår mye sosialt. Kan anbefales andre steder også. Krever at noen gidder koordinere. Men hos oss er vi flere, og det funker.

Bilde: På tur til Barlindåsen

Fotograf: Oda Ramsdal

Bilder: Kajak i Julussa

HUNDECAMP ER VELDIG GØY!

FORFATTER: GASPAR KLAFSTAD
FOTOGRAF: JOHANNE SUNDBY

Man kan gjøre masse forskjellige aktiviteter sammen med hunder. Vi har f.eks padlet kano, løpt en tur med hund, kost med hunder, besøkt Snippen gård og angorakaniner og hatt barnetriatlon. Og rett og slett HA DET GØY!!!

Hundecamp er gøy og man kan være sosial med hunder og mennesker.

NKKS AVLSRÅDKURS 2019

FORFATTERE: TONE BEATE HANSEN,
CECILIE ISAKSEN OG ANNE SPANGEN

En helg i januar 2019 deltok stilt NSHK med tre deltagere på NKKS avlsrådkurs. NSHK har ikke hatt avlsråd på mange år, men noen av oppgavene skal ivaretas av Avls, bruks- og utstillingskomiteen (ABU). NKK oppfordrer sine raseklubber til å delta på kurs, og dermed sendte NSHK tre deltagere denne gang. I denne artikkelen gir vi et kort referat fra noen av presentasjonene som ble holdt under kurset. Under kurset var det et gjennomgående fokus på helse og funksjon.

Raseklubbens ansvar

Raseklubbene har ansvar for å forvalte rasen, og kommer med informasjon om rasen, utarbeider retningslinjer for avl (se NSHKs nettside), utfører helse- og atferdsundersøkelser, arrangerer bruksprøver (for vår rases del: trekkhundprøver), driver valpeformidling og utarbeider rasespesifikk avlsstrategi (RAS). Målet må være å avle frem friske, sunne hunder som er i stand til å utføre den oppgaven rasen opprinnelig ble avlet for, fortalte Hilde Engeland i NKK. Det er oppdretterne som avler hunder, men klubben kan legge føringer og komme med anbefalinger om hvordan dette kan gjøres.

Avlsrådets oppgaver

En av avlsrådets viktigste oppgaver er å innhente informasjon, sa Kim Ballamy, veterinær i NKK. Dette gjelder for eksempel forekomst av ulike sykdommer og deres kliniske betydning for hunden – om og hvordan det påvirker hundens velferd. Hvordan nedarves sykdommene?

Bellamy presenterte ulike måter klubben kan hente inn informasjon om rasen. En viktig kilde

til informasjon er Dogweb, både oppdateringer i databasen (med tanke på ulike helseresultater, utstillingsresultater) og statistikk (registreringer, kull, kullstørrelse osv). Klubben kan også be om rapporter fra NKKS IT-avdeling med data fra Dogweb. Resultater fra spørreundersøkelser er også en måte å hente inn informasjon på (NSHK har publisert resultater fra klubbens helseundersøkelse på hjemmesiden, dessverre uten veldig stor oppslutning). Andre informasjonskilder er data fra forsikringsselskap (alder, sykdommer), vitenskapelige undersøkelser, andre lands kennelklubbdata og rapporter på enkelt hunder (forutsetter at eiere sender inn). Avlsråd må ha fokus på å opprette og beholde tillitt blant klubbens medlemmer, for å få inn mest mulig informasjon. Medlemmene må oppfordres til å dele informasjon som er viktig for raseforvaltningen.

Rasestandarden

Wenche Eikeseth, NKK, holdt et innlegg om rasestandarder. For oss er FCIs rasestandarder gjeldende. Rasestandarden beskriver idealhunden innen rasen. Det er få eksakte mål, men farge, pels, høyde, ører, bitt er eksempler på de eksakte målene som finnes. Man må vite om og ha kunnskap om rasens funksjon for å forstå standarden, og i tillegg må en kunne terminologien som brukes, og om anatomi. Det finnes egne hefter som anbefales lest. NKKS dommerkompendier, som også er aktuelle for andre interesserte, har gode forklaringer og beskrivelser.

Gjennom utvalgsavl over mange tusen år har vi fått ulike raser med ulike funksjoner. Eksteriøret er utviklet på grunn av rasens funksjon, men også mentalitet (gemytt, og for vår rase, også arbeidshode) må tilfredsstille rasens funksjon. Derfor er det viktig at dommere, oppdrettere, spesialklubbens styre og avlsråd kjenner til rasens historikk og funksjon, fortalte Eikeseth.

Alle raser endrer seg over tid. Når vi snakker om raseforvaltning, snakker vi om å bevare raser, men det skjer også endringer hele tiden. Men! Mer er ikke bedre! Mer pels er ikke alltid bedre. Mer masse er ikke alltid bedre. Ekstreme bakbeinsvinkler er ikke heldig, men det ser kanskje flott ut. Overtyping er aldri bra.

Hvem er så ansvarlig for utviklingen av rasen? Er det dommeren som setter opp de hundene som er «penest» eller shower mest? Er det jegeren som bare bryr seg om jaktgenskaper og gir blaffen i resten? Er det utstillingsarrangøren- som inviterer dommere som trekker utstillere? Er det utstilleren som alltid forventer å vinne? **ALLE** har vi en del av ansvaret. Ha rasens opprinnelige funksjon i bakhodet. Hunden skal være FIT FOR FUNCTION.

Ved bedømmelse av eksteriør og bruksegenskaper skal man altså ta hensyn til rasens opprinnelige funksjon. Noe annet er urettferdig overfor rasen. Rasen skal ha riktig konstruksjon som rasen er tiltenkt. Riktig konstruksjon gir sunnere hunder, forebygger skader og gir også mindre slitasje.

Det er viktig å huske på at utstilling er en evaluering av tidligere avl. Her bedømmes den enkelte hund som et resultat fra foreldrenes nedarvingsevne. Det er ingen bedømmelse av den enkelte hundens avlsverdi, med mindre den deltar i avlsklassen. Utstilling gjør det mulig å bedømme rasens helhetlige nivå. Men konkurransemomentet på utstilling har blitt større de siste åra. Tidligere stilte man ut for å få en uttalelse om hunden, nå går man på utstilling for å vinne.

Fotograf: Tone B. Hansen

Fotograf: Tone B. Hansen

Eikeseth tok opp forskjellen mellom «reservert overfor fremmede» og redsel. «Reservert overfor fremmede» betyr overlegen/distansert. Det er IKKE det samme som redde/fryktsomme hunder! Alle hunder skal kunne tas i på en normal og rolig måte. Aggressive hunder skal diskas på utstilling, og det skal også fryktsomme hunder. Gemytt er arvelig, og det er særdeles viktig å ta med seg i avlsarbeidet.

Genetisk variasjon og avlsmessig fremgang

Både NKKs ansatte samt Frode Lingaas, genetiker ved NMBU, hadde innlegg om avl og genetikk. Utfordringen med rasehundavl er at en har små, lukkede populasjoner, og for de fleste raser kommer det ikke nye individer inn. Rasene stammer ofte fra noen få individer, og en har liten genetisk variasjon. En kan sånn sett si at genene innen populasjonen (rasen) er de samme, det er bare forskjellige måter å stokke dem på, og det gjelder å gjøre dette best mulig uten å forsterke innavlen.

I avlen har en gjerne fokus på mange egenskaper samtidig, noe som gjør det vanskelig å nå alle avlsmål. En måte å forsterke ønskede egenskaper har vært å bruke linjeavl, en form for innavl. Ved innavl får man en dobling av recessive gener, og mindre genvariasjon. Dette kan føre til sykdom, mindre kullstørrelse, problemer med å få tispene drektige, svakere valper og immunrelaterte utfordringer. Innavl fører til dårligere immunforsvar, som kan gjøre seg synlig ved autoimmune sykdommer (for eksempel allergi).

Hvor mange hunder bør gå i avl?

Hvor mange hunder bør gå i avlen? I snitt går 14 % av hundene i populasjonen i avl. Dette gjør at selv om antall hunder i populasjonen er stabil, blir genvariasjonen synkende. En bør egentlig

avle på FLERE hunder, og ikke kun de beste. Den gamle «breed the best, forget the rest» er altså ikke den beste avlsstrategien. Men de beste hundene bør få flere avkom enn de mindre gode hundene. Og det er ikke alltid slik at den beste hunden gir de beste avkommene. Det er også noe å ta hensyn til. En god hund er ikke nødvendigvis en god avlshund.

Fotograf: Tone B. Hansen

Det anbefales ikke å gjenta avlskombinasjoner, og det anbefales ikke å lage retningslinjer som utestenger for mange hunder fra avlen, spesielt hunder med ubetydelige feil. Unngå matadoravl (dvs at en hannhund er far til mange kull).

For å få avlsmessig fremgang er vi avhengig av genetisk variasjon. Høy genetisk variasjon gir generelt en friskere rase.

Nye muligheter for helseregistreringer i Dogweb

Under avlskurset ble det informert om nye muligheter for helseregistreringer i Dogweb. Relativt nylig ble det åpnet for helseregistreringer i Dogweb. Dette gjøres via et spesielt skjema (se egen sak), der veterinær fører inn informasjon som da legges direkte i Dogweb under fanen «klinisk diagnose». Dette er viktig informasjon i forbindelse med avl, og det oppfordres til å bruke denne muligheten. ◀

HUNDEKJØRER- SEMINARET 2019

Med Hakadal Sledehundklubb

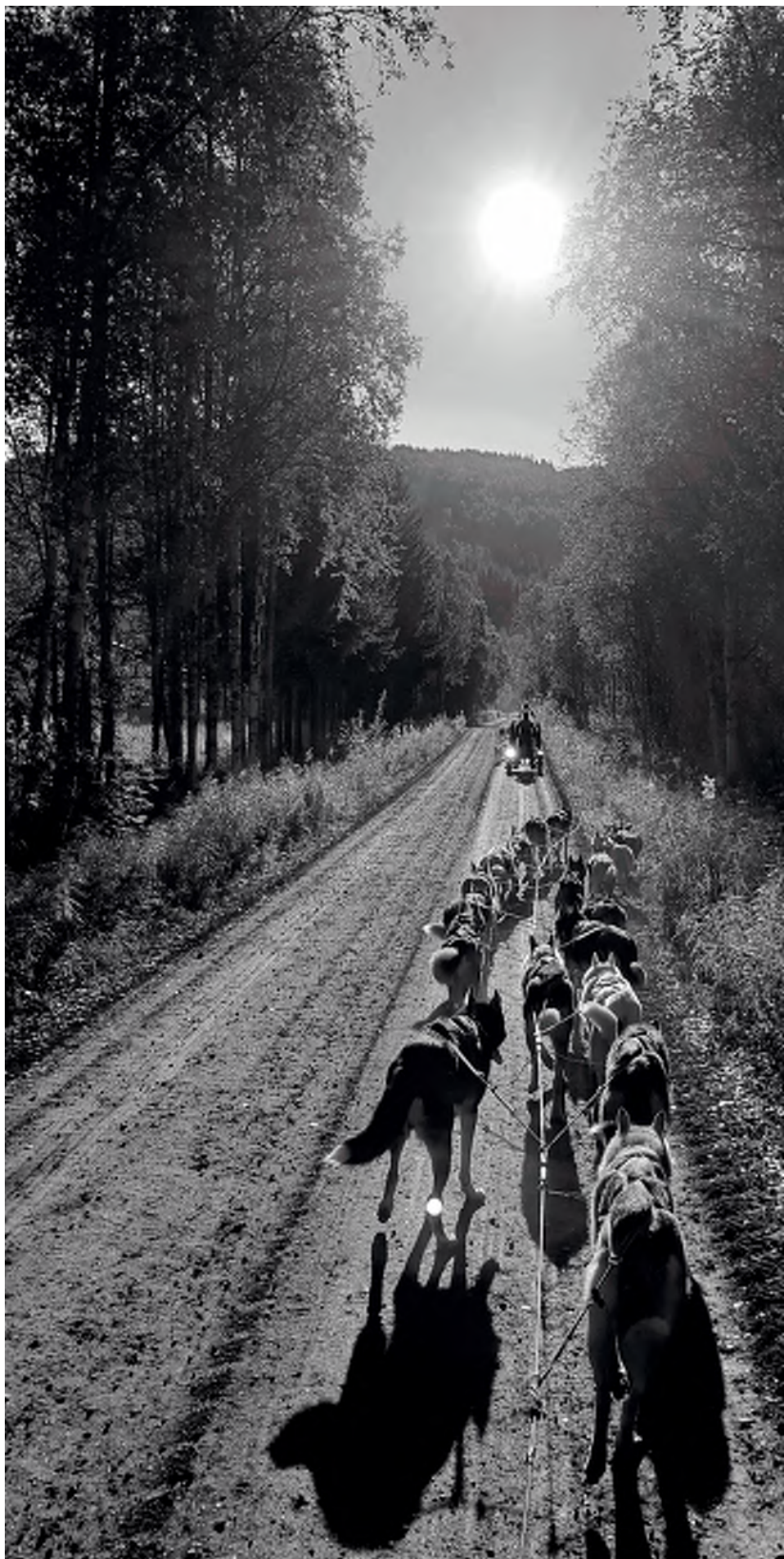
FORFATTER: JOHANNE SUNDBY

Seminaret er det stedet der hundekjørere og wannabe og hasbeen og forhandlere av stort og smått møtes før høsttreningen virkelig tar av. I de siste årene har dette foregått på Åstjern på Hadeland, der man både kan parkere bil, trene hund og overnatte i sovesal eller hytte. Selve foredrags-serien foregår i en stor dobbelt lavvo på tunet, og Åstjernfolket bidrar med kiosk med god mat og drikke.

I år var det ikke hundetrening – vi var anbefalt å ikke ha med hunder på grunn av sykdomsutbruddet i Oslo mm. Heldigvis var det ingen trekkhundkenner som var rammet, men vi tok oppfordringen og lot bikkjene være hjemme.

På tunet var også de firmaene vi ofte handler av representert med stands og salgsboder, og det vrimlet av tilbud på seler, halsbånd, for-kokere, uværsparkaser og hundefôr. Alltid noe en ikke visste at en trengte mer av..... fine tilbud.

Men det var foredragene som ble det største trekkplasteret. Lars Monsen – som snart kommer med bok om sitt liv – eller om den delen av hans liv som enda ikke er fortalt – holdt for første gang et foredrag om sine løp i Alaska. Noe var kjent stoff fra serien Lars og Hundene, men da den supre konferansieren Nina, som jo var samboer med Lars en del år, begynte å spørre om litt «bak kulissene» ble det humørfyllt og artig. Dialogen fløy gjennom rommet, og Lars kom tre hakk ned mot oss andre vanlige hundekjørere. Ikke alt har gått på skinner for ham heller.

Hanna Lyrek, ung jente fra Alaska og Alta, fortalte så om sin vinnerreise på lange Finnmark i vinter. Hun fortalte på strak, ujålete hånd, bare sammen med flotte bilder, om å satse, forsake, tørre og være ydmyk samtidig som hun konkurrerte. Den jenta setter seg mål hun kan klare å nå. Nå kommer hun fra en gedigen hundekjørerfamilie og lever og ånder for hund og har mange å velge mellom, men beskjedenhet, realisme og iver ble formidlet med sjarm.

En annen ung kjører, Håvard Okstad fra Team Tuva, kjørte sitt siberian åtte-spenn til fjerde plass på begrensa klasse delen av Femundløpet. Han gjorde det ved å kjøre lange strekk uten hvile. Hundene hans er ikke veldig raske på langløp, men de går og går. Han holder dem i gang hele året, og trener variert, fra kort til langt, fra fort til seigt, og satser også på sprint barmark. Han har avlet fram sitt eget unge spenn, og det går bra. Håvard har også ambisjoner og realisme i samme hatt, og vet at han ikke skal avansere for raskt. Mange var overrasket over at han ikke hadde enorme trenings-mil bak seg før start i vinter, men han sier at de trener ofte og variert, og at det er bra – det også. Han har ikke treningspause om sommeren

Gisle Øren fra Bergen og Røros fortalte om turspannet han har med greie grønlandshunder, som lever på løsdrift i flokk og ikke kjekler. Han mener at har man en «familiegruppe» hunder løser mye spenning seg selv. Veldig artig å høre hans filosofi fordi den matcher den vi går etter. Han viste også fram prosjekt Nansen-slede. Nansen-sleder er gamle fraktsleder man kunne gå på ski etter. Han bygger faktisk en helt nye en. Mitt inntrykk er at det finnes mange gamle Nansen-sleder på låver og i garasjer rundt forbi. Jeg har selv kjørt en slik en. Ikke verdens mest styrbare og litt vrien å stoppe i nedoverbakker, men det finnes løsninger på alt.

Det ble også holdt et kort foredrag om det nye næringsstoffet i hundemat, det som finansierer

noen store trekkhund-kennelers fremgang, og som skal hjelpe løpene å få bedre mediedekning. Noen synes det er flott, noen mener det øker forskjellen på de som har og de som ikke har, og noen liker ikke at sporten kommersialiseres. Det er ikke mye penger i hundesporten, og krill-fiske i Sørishavet kan ha miljøkonsekvenser, men det er ting de tar alvorlig. Vi får følge med og se fremgangen. Vi elsker jo mediedekning.

Et hett tema i dagens løp er det å skille ut de hundene som kan gå løp mot de som ikke bør fortsette. Halthet er et absolutt kriterium, og lett å se. Ikke fullt så lett å oppdage er hunder som mister vekten under løp. Arild Jøssund, sjefsveterinær på Femund og Finnmark, holdt et foredrag om «Body Condition Score» som er et skjema for å kunne vurdere fett og muskler hos trekkhunder, og han mente at vi kjører også burde kunne bruke det. Vanlige byveterinærer ser alt for mange fete byhunder, våre hunder har mer muskler og mindre fett. Body Condition Score er et ok hjelpemiddel for å sjekke om hundene får nok næring i seg på løp. Næringsbehovet er jo kjempestort.

Etter det foredraget var det debatt; om løp, om hunder, om de ulike folkenes roller: veterinærer, løpsledelse, TD, hundekjørerere, sportslige utvalg og media. Jeg skal ikke gå inn på detaljene her, men noen mente det ble mer diskusjon om kjørernes velferd enn dyrenes. Til det vil jeg si en personlig ting: Løp skal være moro, både for bikkjer og folk. Vi må satse på trivelig stemning, god dialog og forståelige regler. Glade hundekjørerere kjører hundene sine bedre. Glade hundekjørerere tar vare på bikkjene sine. Konkurransen er også viktig, og hundekjørerere – de som er i teten – kjenner sporten og hundene svært godt, men kan komme til å tøyne grenser. Husk at det ikke er farlig å bli litt sliten. En trett kjører og en tett hund kan ha det artig, likevel. ◀

PÅSKERENN I HUSKYBYEN

FORFATTER: JOHANNE SUNDBY
FOTOGRAF: NINA FINSTAD

Mine to valper fikk være med på sitt første løp i påsken. Det var sol og mildt og vi kjørte 2-spann ski to runder på idealtid med kostyme. Valpene skjønnte hva det dreide seg om, men mange ekvipasjer hadde problemer oppe i det ene hjørnet. Noen brukte mer tid der oppe enn på hele løpet ellers.

Tradisjoner blir det først når det er gjentatt, men nå har Huskybyen i Julussdalen holdt to påskerenn to år på rad. Utrolig mange hunder og en god del folk, både unge og gamle, siberians og alaskans og schnauzere og vorstehere.

Oda Ramsdal – designer av Huskybladet – kjørte tre-spann kajakk på snøen med redningsvest. Odd Evensen kjørte to vorstehere på sykkel med meier. Fler-spann og tospann ski og slede, tre folk oppe på et par ski, elendige lederhunder og mye knall og fall ble observert. Nina Finstad påsto hun ikke hadde hatt ski på beina på flere år, lånte et par barneski-med ditto staver og fortalte etterpå at hun var gammel langrennsløper. Jo da!! Kristin var tidtaker; godt hjulpet av handler Anita Farstad. Sjekkpunkt og start var ved en stygg container (neste år skal den pyntes) og kostymene kunne vært bedre. After-race var på terrassen til Odd Evensen, grillmat og godt drikke. Planlegging av å flytte hele løpet til Alaska var en del av det hele... Gamle Kobaq (ca 13) gikk rundt og koste seg med grillmat rester og nektet å spise tørrfor resten av uka. Solen varmet og kvelden seg på. Lang fredag. ◀

Bilde: Johanne sammen med valpene Mistra og Klara

Bilde: Kajak er forbausende godt egnet til hundekjøring

HVA HENDTE MED SAKEN OM EKTOPIISK URETER?

FORFATTER: JOHANNE SUNDBY

Etter at vi åpnet saken om ektopisk ureter fikk vi mange innspill, og en nokså god oversikt over hvor mange man visste om, og hvilken stamtavle de kjent affiserte hadde. Vi identifiserte et sted mellom 10 og 20 sikre. Noen av dem var helt klart fra svært tettavlede linjer som er mye brukt, og som ellers er gode trekkhunder. Det er alltid uventet at dette dukker opp, for foreldrene kan være helt friske. Når det er sagt, er det også store oppdrettere av mange huskyer som aldri deltok i diskusjonen og heller ikke rapporterte noe inn, hverken på pluss eller minussiden. Vi vet ikke hvorfor noen synes det er ok å gjøre det og andre ikke, men sånn er det vel bare.

Ektopisk ureter er en medfødte misdannelser i urinveiene. Urinlederen fra nyrene til blæren munner inn i blæren på feil sted. Den kan også munne ut i urinrøret. Dette er en medfødt defekt og den vanligste årsak til inkontinens hos valper og unge hunder.

Vi vet fra andre raser at det er en genetisk komponent, og at tilstanden er arvelig, men at arvelighetsgangen er lite dokumentert. Så vi VET at de må være mørketall. Noen går kanskje hele livet med dette uten at noen vet det. Noen dør uten at en vet hva det er.

Vi kunne gått videre med studier av dette, men det har vi ikke gjort. I forbindelse med at vi belyste dette fikk vi mange positive innspill og ærlige beretninger. Det takker vi for. Vi hadde også kontakt med genetikere på NVH. Vi hadde planer om å ta dette videre. Vi kom med et midlertidig råd om at de som hadde hunder som var i slekt med noen affiserte hunder, kanskje burde vurdere å avle

ut av linjene som en sikkerhetsforanstaltning. Vi kom ikke med råd om å IKKE avle på søsken til affiserte hunder. Å få en hund med ektopisk ureter medfører store utgifter til utredning og operasjon. Hos noen går det helt bra, mens de verst stilte blir kronisk lekk eller dør. Jeg minner om at hunder med dette problemet har gått til mål i svært lange løp. Ingen grunn til panikk, men noe en bør se nærmere på.

Men det ble også en del oppstyr. Noen likte ikke at vi tok tak i dette, og noen likte ikke at dette i alle fall var knyttet til noen kjente linjer. Det ble litt ubehagelig å være dem som tok tak i det. Vi fikk noen trusler og mange innvendinger. Så selv vurderte jeg at jeg ikke ville gå lenger enn dette. De som er mer interessert kan ta tak i det. Vi vet noe om hvilke hunder det gjelder. En av dem kom fra min kennel.

Nå vet dere i alle fall at sykdommen også finnes på siberian husky.

Genetiker og veterinær Frode Lingaas på Veterinærhøgskolen, NMBU vil gjerne ha blodprøver, og stamtavler og diagnoser på hunder med urinveislidelse, og blodprøver og stamtavle på foreldre og søsken av slike. Det kan evt sendes inn anonymt, men prøvene og stamtavlene må merkes med syk/frisk hund og slektskapet. Fint om folk følger opp, så vi kan få et vitenskapelig bilde og en basis for videre rådgivning. <

DRØMMEN OM SMÅBRUK

FORFATTER: JOHANNE SUNDBY

Du har en hund. Den bor på teppe på kjøkkenet, men vil helst i senga om natten, og piper når den er alene. Okay da, vi skaffer en venn til den. Da har du to hunder.

Okay, ja to hunder er litt mye for gåtur. Så fint med sparkesykkel da. Du blir med i et lokallag for hundekjøring. Ja, så starter du i et uformelt løp. Oi sann, der hadde folk mange hunder gitt. Det går visst an. Du blir med på samling. Joda, der har folk seks hunder og vogn. Ser gøy ut det der. Får prøve egne i et lite spann på snø. Moro, moro, moro.

Har vi to kan vi ha tre, har vi tre kan vi ha fire. Fire er mye inne, vi bygger løpegård bak garasjen. Ja, to gårder da, løpetid vettu. Naboene ja, de liker ikke løpegårder så godt, de vil heller ha roser. Joda, vi planter noen tujaer foran løpegården. Og så blir vi med noen hundevenner på hytta. Åååå der var det fint.

Vi leier oss inn på åremål hos naboen. Å så fine veier å kjøre på. Å, så mye vi får trent.

Seksspann er for lite. Vi vil kjøre Femundløpet. Alle med trekkhunder gjør det. Vi setter opp en gård til hjemme. Uff så dumme naboer da. Ikke støy før åtte om morgenen og ikke etter ni om kvelden! Og så mange småbikkjer og barn som er ute og spaserer.

Vi må nok vurdere å flytte.

Det er et småbruk til salgs like ved der vi leier hytte. Ja, ikke så mange jobber der akkurat, men... vi har visst høyeste bud ja.

Her er noen historier fra virkeligheten. Slik gikk det.

Bilder: Småbruk | Nordstogbygda

Fotograf: Gro Britt Skarseth

GRO BRITT SKARSETH
SMÅBRUK I NORDSKOGBYGDA

Vi har drømt om å bo i mindre trafikkerte strøk i mange år egentlig, men jobb og familie har gjort at vi ikke har tatt steget og flyttet fra Asker hvor vi bor. Nå har vi imidlertid kjøpt et lite småbruk i Nordskogbygda nord for Elverum, etter å ha forelsket oss i dette området hvor vi allerede har hytte. Stedet er perfekt for hundekjøring med mil på mil med skogsbilveier uten beitedyr og med stabilt kalde vintre. Samtidig er det relativt sentralt med 15 minutter til Elverum og to timer til Oslo. Småbruket blir nok et langtidsprosjekt for oss, ettersom vi fortsatt har forpliktelser i Asker og noen flere år med jobb i Oslo. Der trengs også massiv oppussing som vi skal gjøre selv litt om litt. Så foreløpig blir det å pendle mellom Asker og Elverum inntil vi kan flytte permanent om ikke altfor mange år. Vi gleder oss veldig til nærheten til naturen, mindre trafikk og å kunne kjøre med hundene rett fra stuedøren.

MARCUS L. SMESTAD
SMÅBRUK I FOLLDAL

Har lenge hatt lyst til å gjør noe annet enn å sitte på et kontor og skrive notater. Etter å ha sett på finn-annonser i et par år, tok vi endelig beslutningen og kjøpte en gård på Grimsbu, i Folldal. Gården hadde nok skog til at det går an å tjene litt penger, og Folldal er fullt av hundekjørere. Vi kommer til å selge huset i Asker når vi flytter til sommeren. Det blir nok mer hundekjøring, flere hunder, og mere fysisk jobbing i den nye tilværelsen som bonde og tømmerhugger. I tillegg må det nok spes på med penger fra en «normal» jobb, men så langt har jeg ikke tenkt enda.

Bilde: Småbruk | Folldalen

Fotograf: Marcus L. Smestad

Fotograf: Terence Skarpmoen

Bilde: Småbruk i Snertingdal

WILHELMINE E. THUV
SMÅBRUK I SNERTINGDAL

Ting i livet skjer jo litt tilfeldig. Jeg har vokst opp landlig og bodd både i bygd og i by, og er ganske fleksibel på hvordan jeg kan like å bo. Da jeg møtte min samboer, hadde han drevet gårdsbruk i Numedal i mange år, som hans sønn etterhvert skulle ta over. Siden vi etterhvert også bestemte oss for at vi skulle bli samboere, måtte vi finne ut av ting som hvor/hvordan og ikke minst hvorfor, etter 10 år som sær(bo)inger.

Det var ikke så fristende for ham å flytte til en type boområde med naboer tett på, eller med trang plass. Slik bodde jo jeg i Heggedal/Asker, og da bodde jeg også med sibirsk huskyer som begynte å ta plass i antall, samtidig som jeg ikke fant meg helt til rette i nabolaget. Det sa seg altså selv at vi ikke skulle bo der.

Da passet det godt å se oss om etter et småbruk sammen, hvor plass til hunder og mulighet for tur/trening med spann var et opplagt kriterium. Og nå har vi overtatt et småbruk i Snertingdal. Vi har god plass til hundegårder, skaffet noen flere hunder, og anlagt en stor løpegård. Det er kort til skogsbilveier for barmarkstrening og om vinteren kan vi kjøre rett ut fra gården med slede. Rett og slett perfekt for oss og bikkjene.

Huset mitt solgte jeg, og jeg lever av det samme som jeg gjorde før. Jeg driver en liten arkitektpraksis for meg selv. Noen oppdrag har jeg fortsatt fra området jeg bodde før, og noe har begynt å komme her fra Gjøviktraktene. Vi flyttet vinter/vår 2018, og ja, jeg/vi skal kjøre mer hund.

Fotograf: Kristin Ranem Rønsdal

Bilde: småbruk i Hønefoss

KRISTIN OG OLAV RØNSDAL SMÅBRUK I HØNEFOSS

26 steder på 4,5 år har vi besøkt og vurdert - så endte vi endelig på "Berget" i Sandaker, Hønefoss. 23. februar 2019 gikk siste flyt-
telass fra Hvalstad i Asker til Hønefoss. 50 minutter til Asker og
en time til Oslo.

Hvorfor? fordi vi hadde lyst, og kunne! "Berget" - et småbruk på
45 dekar litt opp i åsen mellom Sandaker og Ask - nærmeste nabo
er Holleia med endeløs skog og skogsbilveier.

Vi har korn på åkrene og litt skog vi kan hogge tømmer i for å holde
varmen gjennom vinteren. Naboene er langt nok unna, men nær
nok til at vi kan se lys og hustak. Nok plass til oss og hundene våre
samt de som ønsker å komme på gårdsbesøk. I løpet av høsten
(eller våren 2020) blir det trening fra hundegården, over jordet
og inn i skogen - herlig!

Hundene digger det - flokken har vokst til 10 hunder som nå har
to mål løpegård i variert terreng å løpe på de dagene vi ikke får
trent - det er virkelig en helt annen hverdag, for oss alle!

Det blir med hunder som med barn, har de det bra, har vi det
bra! God høsttrening og lykke til med turer og løp i vinteren som
kommer. <

Fotograf: Therese Berger

Fotograf: Kari Hope

Fotograf: Cecilie Isaksen

WORLD SLEDDOG ASSOCIATION (WSA) GENERALFORSAMLING 7. SEPTEMBER 2019

FORFATTER: LINE LØW

Fire delegater deltok fra Norsk Siberian Husky Klubb; Cecilie Isaksen (leder Avls-, Bruks- og Utstillingskomiteen (ABU)), Knut Helge Reiersgård (Sportskomiteen), Saskia van Es (tidligere kasserer og tyskspråklig) og Line Løw (leder Sportskomiteen). Det er viktig at NSHK benytter seg av bestemmelsesretten inn i det øverst besluttede organet i WSA, men det var også tydelig at styret i WSA satte pris på at vi tok deltakelse på generalforsamlingen på alvor. Hvis vi vil noe med medlemskapet vårt i WSA må vi stille opp på generalforsamlingen.

Sak 1: Samarbeid mellom IFSS og WSA

Det har blitt startet innledende samtaler om et tettere samarbeid mellom International Federation of Sleddog Sport (IFSS) og WSA. IFSS er den internasjonale organisasjonen for sledehundsport. IFSS er medlem av det internasjonale idrettskomiteen, og er den organisasjonen som «lovlig» deler ut mesterskapstitler. De siste årene har de opprettet klasser for de polare trekkhundene, kalt Registered Nordic Breed (RNB). Dette fører til at det nå er to forskjellige internasjonale løpsorganisasjoner som kan dele ut tittelen verdensmester. For å unngå at det blir som boksing hvor det er et sammensurium av organisasjoner som deler ut titler har IFSS og WSA innledet dette samarbeidet. Det ble vedtatt på WSAs generalforsamling å føre disse innledende samtaler videre med tanke på at WSA overtar det som i dag kalles Nordic Breed Division i IFSS. Dette skal også opp på generalforsamlingen til IFSS i juni 2020 før en prøveperiode på to år kan tre i kraft.

Hva vil dette bety for oss i NSHK?

Det positive vil være at WSAs mesterskapstitler vil få mer legitimitet inn i idrettsverdenen. WSA arrangerer

i dag VM på snø og EM/VM på barmark for registrerte polarhunder. Det er store deltakerantall på WSA sine arrangement, og det er på disse mesterskapene den største konkurransen for registrerte polarhunder er. NSHK tar ut landslag for deltakelse på WSA mesterskap. Hittil har Norge fått tildelt større kvoter enn vi har klart å fylle. Imidlertid har de som deltar fra Norge holdt veldig høy standard.

Det negative er at vi ikke vet hva slags innflytelse WSA vil ha i IFSS. Vil IFSS ta WSA på alvor og gi en plass i styret til f.eks. lederen av WSA? Hvem kommer til å ta ut landslaget i framtiden, Norges Hundekjørerforbund eller NSHK? Jeg har sendt en forespørsel til Teknisk Komité Slede i Norges Hundekjørerforbund med spørsmål om dette. Dersom WSA blir en del av IFSS må NSHK få en medbestemmelsesrett når landslaget skal tas ut.

En annen side av dette samarbeidet som en del hundekjørerere er opptatt av, både folk med blandingshunder og folk med renrasede polarhunder, er at med dette samarbeidet blir det en større segregering av sporten. Istedenfor ett mesterskap hvor både blandingshunder og renrasede hunder deltar vil det bli to forskjellige mesterskap. Ett mesterskap for blandingshunder og ett for renrasede hunder. Per i dag er det svært få steder som ha kapasitet til å gjennomføre felles mesterskap på den størrelsen det blir om snakk om dersom WSA og IFSS går sammen. Det blir rett og slett for mange deltakere.

Det blir spennende å se hva IFSS bestemmer seg for i juni 2020. Første mål vil være å utarbeide et felles regelverk, deretter at det avholdes kun ett VM for renrasede polarhunder.

Sak 2 Innkalling og agenda godkjent av generalforsamlingen

Sak 3 Opptelling av delegater og antall stemmer
45 godkjente stemmer ble opptelt

Sak 4 Økonomirapport fra kasserer
Økonomirapporten ble godkjent av generalforsamlingen.

Sak 5 Endring av WSA sine lover
De nye lovene ble godkjent av generalforsamlingen.

Sak 6 Valg av styre og utvidet styre
Styret:
Leder: Arno Steichler valgt for tre nye år (gjenvalg)
Nestleder: Arnold Petutschnig valgt for tre år (nyvalg)
Sekretær: Irene Valenkamp valgt for tre år (nyvalg)
Kasserer: Cindy van den Brink valgt for tre nye år (gjenvalg)
Leder Sport: John Carter valgt for tre år

Bemerkning: Dette vervet er nytt. Før satt alle tre sportsverv (sprint/mellomdistanse/langdistanse) i styret. John Carter ble valgt til sportsfaglig leder av de andre sportslederne etter at disse var valgt.

Utvidet styre:
Leder Sprint: Christoph Diel valgt for tre nye år (gjenvalg)
Leder Barmark: John Carter valgt for tre nye år (gjenvalg)
Leder Distanse: Michael Landau valgt for tre år.

Bemerkning: Michel Landau har sittet som leder av Mellomdistanse mens Karina Andreasen har sittet som leder av Langdistanse. Disse to vervene ble slått

sammen til ett. Karina Andreasen fortsetter med ansvar for langdistanse men nå som en del av et team under Michael Landau.

Veterinær/Antidoping: Dr Karsten Hesse valgt for tre nye år (gjenvalg)

Leder Media /PR/Sponsorer: Niklas Andersson

Revisorer:
Mary Carter og Gudrun van der Mortel

Sak 7 Løpsregler
Nye løpsregler ble vedtatt. Det er ikke store endringer, men siden f.eks. Canadian Eskimo Dog nå er godkjent som rase har den nå blitt tatt inn i løpsreglementet til WSA.

WSA Barmarksregler EM/VM ble vedtatt

Sak 8 Diverse veterinære anliggende
a) Nye vaksineregler ble vedtatt
b) Ny veterinærpolicy ble vedtatt
c) Nye krav til arrangør for å kunne tilby veterinære tjenester under mesterskap ble vedtatt

Sak 9 Søknader om opptak som medlem av WSA
Søknader fra Hviterussland, Zambia og Mexico ble behandlet. Alle må komme med mer informasjon før et eventuelt opptak, men alle får et års prøvemedlemskap.

Sak 10 Søknader om opptak som løpsdommer
To søknader om opptak som løpsdommer på WSA sine mesterskap hadde kommet inn. Begge ble nedstemt grunnet for lite erfaring.

Eventuelt

Niklas Andersson informerte om Ramundberget 2021. Mest sannsynlig blir VM arrangert i uke 10 2021. Det ble holdt en kort gjennomgang om sted, løyper og lignende. Ser lovende ut.

Dersom interesse kommer de til å arrangere et prøve-VM i 2020 i uke 12 eller 13.

Rüdiger Bartel informerte mer om samarbeidet mellom IFSS og WSA. Rüdiger Bartel sitter i dag som leder av Nordic Breed Division. IFSS jobber for å få sporten anerkjent av IOC. Han mente at ved å samarbeide og utvikle en felles organisasjon vil IFSS bli en sterke lobbyist inn mot IOC.

Manuela Petutschnig ble takket av for ni år som sekretær.

Jacek Wlodarczyk ble takket av for femten år som Sportsleder

Karina Andreassen ble takket av for fire år som leder av langdistanse

Etter møtet deltok vi på en felles middag for alle deltakerne. Dette var veldig hyggelig og vi fikk snakket litt mer uoffisielt. Mange spurte om situasjonen med den akutte hundesykdommen i Norge, og vi svarte etter beste evne. <

BOKTIPS FRA JOHANNE SUNDBY

THIS MUCH COUNTRY

FORFATTER: KRISTIN KNIGHT PAGE

Første tips er en slags roman, eller selvbiografi: «This much country», skrevet av Kristin Knight Page. Jeg kjøpte min på Amazon. Etter et samlivsbrudd drar Kristin til Alaska, der hun begynner med å passe noen sledehunder for en som er bortreist. Etter hvert får hun sine egne hunder, møter en ny mann, og trener for løp. Hun gjennomfører Yukon Quest og Iditarod, og til sist får hun også en datter. Boka er velskrevet og morsom om hvor mye det koster å leve i villmarka og kjøre hund.

DOG SLEDING IN NORWAY

FORFATTERE: RUNE WAALER, KNUT SKJESOL (EDS.)

Dette er en bok som er skrevet på engelsk, men med norske forfattere og norske problemstillinger. Det er en forskningsbasert antologi om hundekjøring i Norge. Den handler om dyrevelferd, historien bak hundekjøring og hundekjørerorganisasjoner, hundekjørerers helse, hundekjørerers motivasjon, og hundekjøring og turisme. Boka kan kjøpes fra Norges Arktiske Universitet ved Rune Waaler, og koster rundt omkring 400 kroner. Jeg (Johanne) er en av bidragsyterne.

Her er mer om boka:

<https://forskning.no/uit-norges-arktiske-universitet/forste-vitenskapelige-bok-om-hundekjoring/1311337>

VOGNER: TIL TURISTKJØRING OG TRENING

FORFATTER: JOHANNE SUNDBY

Dyckvognene finnes i flere varianter, tre-hjuls, firehjuls lett, firehjuls litt tyngre, og firehjuls med ekstra sete. Flere turistkenneler på Svalbard bruker den varianten som har to seter. 4-hjuls Dyck for trening veier 65 kilo. Dyck er en særdeles slitesterk vogn. Jeg har hatt min i tolv år nå, og kun skiftet ut bremses og noen vaiere.

To seters Dyck er mest brukt når en trenger å kjøre med passasjerer. Da kan en person kjøre spannet og to sitte på. Dyck er solid og rustfri, har god parkeringsbrems, den er lett å frakte med seg på henger, men den er ikke veldig god å kjøre i ulendt terreng. Dyck har bremses på alle fire hjulene. Antall bikkjer begrenser seg litt også, de fleste vi snakker med liker firehjulsdyck til seks - åtte hunder. Dyck (Fritz Dyck vogner) forhandles bl.a. av Hundekjørerbutikken på Elverum.

Vi snakket med forhandlerne og så på vogner på stands på Hundekjørerseminaret.

Trollvognens forhandler sier:

Vi tror det ruller omtrent 500 Trollvogner på veiene i flere land. De er laget i Sarajevo, og selges herfra, fra Troll på Tynset. Siste års modell har større bremses, kraftigere komponenter, større hjul, og bedre lakkering. Trollvogner selger seg selv. Den har god fjæring og god framkommelighet. De som skal kjøre store spann velger Troll som alternativ til ATV. Men det er også laget en lettere prototype til for eksempel barmarksløp.

Dyckvognens forhandler, Stig Torp, sier: Det beste med Dyckvognene er holdbarheten. I alle de årene - og det er minst ti år - vi har forhandlet denne type vogn fra Hundekjørerbutikken - og før det - har vi kun hatt to-tre reklamasjoner. Dyckvogna lages for et annet segment av markedet enn Trollvogna. Den skal kjøres med færre bikkjer (4-6-8). Nytt av året er bedre fjæring også foran. Dyckvogna er galvanisert og helt rustfri. Dyckvogna finnes også i en trehjulsversjon som ligner firehjulsvogna, men nytt av året er en lett trehjulsvogn for løp og for de med små spannene. ◀

Fotograf: Johanne Sundry

Bilde: Trehjulsvogn fra Dyck

Fotograf: Trollhunderfor

Bilde: Trollvogn Twin

Bruksområder	Trollvogn	Dyckvogn (4 hjuls)
Antall bikkjer	Best fra 6-12 bikkjer, opptil 16 er litt skummelt	Fra fire til åtte, kanskje ti med passasjer eller ballast
Parkeringsbrems	Ringer som tres over håndbremsene, tar litt tid	Piggbrems i bakken, lett å få på, raskt
Fjæring	God fjæring på alle hjul	Litt lite demping, stiv, rister over humper
Rust	Kan få lakkskader som ruster litt	Ikke rust i det hele tatt
Bremser	På alle fire hjul, gode, men skift skiver ofte	Foran, bak, parkering. Skifte skiver
Holdbarhet	God, men sårbar for lakkskader	Utrolig holdbar, trenger lite vedlikehold
Kjøring på sti/ulendt terreng	Helt super	Kan dulte ned og humper litt
Ta med seg på henger eller biltak	Litt tung og uhåndterlig for en person	Lett å få opp på henger alene
Vekt	130 kilo	To varianter, 65 kilo eller 85 kilo
Passasjer sete	Ja, lett avtagbart, til en passasjer	Ja, fastmontert, til en passasjer (kan tas av)
Pris	fra kr 35990	fra kr 37000,- (ny pr 2016)
Spesifikasjoner fra forhandler	<p>ATV-dekk på stålfelg</p> <p>Hydrauliske skivebrems på alle hjulene</p> <p>To separate bremsekretser for ekstra sikkerhet gir muligheten for vekselvis pumpebremsing ved lange nedoverbakker</p> <p>Mulighet for låsing av begge bremsehåndtak som en parkeringsbrems</p> <p>Uavhengig fjæring på alle hjul i form av ATV/snøscooter dempere, ikke elastomer gummiputer</p> <p>Alle demperne har mulighet for justering av mykhet/stivhet</p> <p>Sveiset bøyler for feste av linesett</p> <p>To muligheter for justering av stivhet/aksjonsretning/bakkeklaring for bakdemperne på selve ramma (i tillegg til justeringsmulighet på selve demperen)</p>	<p>Lenno leveres standard med sete</p> <p>Skivebrems på alle hjul</p> <p>Kan leveres som godkjent handicapvogn hos hjelpemiddelsentralen</p> <p>Fjæring også foran</p> <p>Leveres standard med løftearm til piggbrems</p> <p>Ekstraustyr</p>

Fotograf: Toril Wiik Johansen

Fotograf: Lillian Espetvedt Bjørkhaug

Fotograf: Toril Wiik Johansen

STYRETS ÅRSBERETNING

Styret har avholdt 10 styremøter i 2018/2019. Den har vært en del utfordringer som har tatt mye tid i denne perioden. Styrereferatene er lagt ut på hjemmesiden til NSHK.

Ekstraordinært årsmøte

Styret arrangerte ekstraordinært årsmøte på Vintersamlinga på Grimsbu. Dette for å velge inn folk til komiteer. Styret hadde en sak til dette møte men det krevdes et ordinært årsmøte til denne saken så den ble utsatt til årsmøtet i mai.

Mattilsynets tilsynsprosjekt 2018/2019 for Hunder som bor ute.

Prosjektet skulle avsluttes i utgangen av 2018 men har blitt forlenget ut april 2019.

Trekkhundprøver

Tora Kleven har gjort en stor jobb med trekkhundprøvene som trekkhundansvarlig. Hun har også «nøstet» opp i gamle prøver og fått de godkjent. En stor takk til Tora for utmerket innsats.

Messer

Klubben har også i denne perioden hatt stand på Dogs4All og Camp Villmark. Hundekjøring, hunder på stand, raseparade og valpeshow bidro til å synliggjøre rasen på en positiv måte.

Samlinger og løp

Klubben har gjennomført sine årlige samlinger: Høstsamling, Vintersamling og Spesialutstilling som planlagt. Høstsamling på snø måtte dessverre avlyses.

Det har også blitt besluttet i styre å flytte Høstsamlingen til Johnsgård turistsenter i Engerdal fra og med høsten 2019.

**22.04.2019
for styret,
Sigmund Alhaug (leder)**

ÅRSBERETNING FRA ABU-KOMMITEEN

Komiteen har bestått av

Cecilie Husebø-Isaksen (Leder)
Anita H. Engebakken
Rikke Bergendahl
Tone B. Hansen
Anne Guri Moum
Bodil Margrete Dyhre
Birgit Alhaug
Tora Kleven, Trekkhundprøver
Hågen Bjørgum, Valpeformidler

Spesialutstillingen 2018

Spesialen ble avholdt på Åstjern Hyttetun med svenske Christina Bjerstedt-Ohlsson som dommer.

Det var 5 valper og 61 i øvrige klasser + 1 i oppdrett.

Utstillingsleder: Marianne Lund
Ringsekretær: Anita H. Engebakken-Fjell
Skriver: Terje Måleng

Valpeshow 2018

Valpeshowet som vi bruker å arrangere på høstsamlingen, ble dessverre avlyst både i 2017 og 2018 pga lav påmelding. Begge årene var det lite valper i rett alder.

Det var veldig lav påmelding på Matchshow også, men etter en iherdig vervekampanje med litt vennlig tvang var vi oppe i 14 påmeldte. Anne-Guri Moum var sporty og stilte opp som dommer. Beste ekvipasje ble Runar Golimo Simonsen med Zima.

Det ble delt ut spesial premie for

«Søteste ører» Mammaloe til Rikke Bergendahl
«Kuleste øyne» Atim til Svein Dufseth
«Kuleste maske» Njord til Willhelmine Thuv

I Barn & Hund var det fem håpefulle som koste seg i ringen.

Kontakt med NKK

Komiteen har tatt imot og behandlet henvendelser fra NKK vedrørende trekkhundprøver og utstillinger.

Utstillinger

Anita H. Engebakken har som tidligere besvart henvendelser fra hundeklubber som ønsker å ha med siberian husky på sine utstillinger.

ABU, med Anita i spissen har satt opp en liste med utstillinger for 2019 som styret godkjenner før det blir sendt inn til NKK.

Vi har tidligere år fordelt etter geografi og tidligere påmeldingstall, samt tidligere dommerbruk.

Anita er godt i gang med sin dommerutdannelse på blant annet siberian husky. Det er flott at våre medlemmer tar denne utdannelsen, og vi ønsker Anita lykke til med resten av utdannelsen. NSHK har bidratt litt økonomisk til denne utdannelsen.

Valpeformidling

Hågen Bjørgum tar imot henvendelser om kull og valper. Det er en økning i pågangen fra potensielle valpekjøpere. Det er også mange som tar kontakt angående hundehold, trening og foring. Parringer og valpeskjema legges ut på hjemmesiden. Det inviteres også til kennelbesøk for de som bor i området.

Dommerkonferanse 2019

Det var tenkt at det skulle arrangeres ny dommerkonferanse sommeren 2019. Dette blir ikke noe av i år, men må planlegges så fort vi har kapasitet til det.

Trekkhundchampionat

Tora Kleven har hatt ansvaret for at de hunder som det søkes om trekkhundchampionater for har de kvalifikasjoner som trengs sammen med ansvarlig i NKK. Rosetter deles ut under middagen på Vintersamlingen, eventuelt sendes pr post.

Trekkhundprøver

NSHK ved ABU har sammen med Norsk Polarhundklubb (NP), og Norsk Alaskan Malamute Klubb (NAMK) laget terminliste for trekkhundprøver.

Tora Kleven har tatt imot påmeldinger, sjekker disse og registrert dette inn i Dogweb når prøven er godkjent hos NKK. Tora har i løpet av året sørget for at tidligere feil og mangler er rettet opp og registrert i DogWeb. All ære til Tora for dedikert og grundig jobb.

Trekkhundprøveansvarlige i NAMK og NSHK var i møte med NKK 24.10.2018. NP var forhindret fra å møte. Vi tok opp problemet med at det tar for lang tid før løpsresultatene kommer i Dogweb. Etter møtet har dette bedret seg, og tiden har vært nede i tre dager på det beste. Videre fikk vi innskjerpet at utenlandske hunder som bor i Norge må omregistreres før de kan delta i trekkhundprøve. Vi fikk også beskjed om at alle løp som ikke har hatt deltakere burde strykes. Dette førte til at vi strøk tre løp som ikke hadde deltakere i 2018. Troms Quest ble nytt løp fordi arrangøren valgte å terminfeste løpet i Norges Hundekjørerforbund. Antall løp uten deltakere ble dermed redusert fra sju i fjor til tre i år.

I 2019 var det mulig å teste hundene i 12 løp i regi av NSHK og 2 i regi av NP.

NSHK registrerte trekkhundprøveresultat for 352 hunder fordelt på 62 spann i 9 løp. Samtlige var siberian husky. (I fjor var det 329 siberians + 18 grønlandshunder.) Størst deltagelse hadde Dørstokkmila. I tillegg registrerte NP 28 siberians fordelt på 4 spann på Rørosløpet. Herringen Trail ble dessverre avlyst pga været.

Fordelingen ble: 139 hunder (40 %) fikk 1.premie, 89 hunder (25 %) fikk 2.premie, 8 hunder (2 %) fikk 3.premie, 91 hunder (26 %) fikk fullført og 25 hunder (7 %) ikke fullført.

Deltakende hunder i trekkhund prøver arrangert av NSHK de siste årene:

2019 - 352
2018 - 347
2017 - 328
2016 - 281

Avlsrådkurs hos NKK

Fra ABU-komiteen deltok Tone Beate Hansen og Cecilie Husebø-Isaksen på to dagers Avlsrådkurs hos NKK.

Takk til alle som har bidratt denne perioden.

Årnes 31.03.2019

Cecilie Husebø-Isaksen

ÅRSBERETNING FRA ARRANGEMENTSKOMITEEN

Årets arrangementskomitee har bestått av:

Veronika Olijnyk, leder*

Per Olav Myrvang

Camilla Kerler-Günther

Jon Bakke

André Yssenmoen

*Veronika Olijnyk ble valgt som ny leder på ekstraordinært årsmøte i februar 2019, etter at Lina Stabbetorp trakk seg høsten 2018.

Komiteen har arbeidsoppgaver på både høstsamlingen og vintersamlingen i tillegg til to messer, Dogs4All og Camp Villmark på Lillestrøm. Oppgavene på høstsamlingen og vintersamlingen ble utført av de av komiteenes medlemmer som har vært tilstede på samlingene, i tillegg til god innsats fra resten av styret og andre medlemmer.

Stine Oppegaard påtok seg ansvaret for Dogs4All, igjen med god hjelp fra styremedlemmer og andre medlemmer. Det ble en vellykket messe, men fordi det er en stadig større utfordring å få gjennomført kjøring for barn på messen, har det blitt vedtatt at vi avslutter det tilbudet.

Camp Villmark, under ledelse av Veronika og Stine, ble også en vellykket messe, med veldig mange besøkende, allerede fra fredag morgen, til messen stengte søndag ettermiddag

05.05.2019

Veronika Olijnyk og Stine Oppegaard

ÅRSBERETNING FRA SPORTSKOMITEEN 2018/2019

Medlemmer av sportskomiteen i denne perioden: Line Løw (leder), Marte K. Rotefoss, Jo Arne Brustugun, Runar Golimo Simonsen, Cathrine Kristoffersen, Atle Eikevik og Morten Bjørgvik.

Sportskomiteen har arrangert løp på Høstsamlingen og Vintersamlingen denne perioden. Vi har av forskjellige årsaker hatt ganske redusert bemanning, men har allikevel greid å arrangere løp på begge samlinger.

Høstsamlingens barmarksløp 2018

Løpsleder Line Løw, tidtakere Marte K Rotefoss og Jo Arne Brustugun samt påmelding/resultatlistere/diplomansvarlig Runar Simonsen fra sportskomiteen arrangerte løpet med hjelp fra mange frivillige. Takk til alle frivillige, uten dem intet løp. Barmarksløpet var en suksess og klassen snøreløping 1 - hund damer senior + ble arrangert for første gang. Dette var også første gang (som undertegnede kan minnes) at det var obligatorisk kjøremøte i forkant av løpet. Med en profesjonalisering av sporten er det mer og mer viktig at alle får lik informasjon og innføring i regelverk.

Vintersamlingens løp: Huskyløpet og Sprinten 2019

Løpsleder Ivar Hordnes (stedfortreder for Line Løw), tidtakere Marte K Rotefoss og Jo Arne Brustugun samt påmelding/resultatlistere/diplomansvarlig Runar Simonsen fra sportskomiteen arrangerte løpene, igjen med mange frivillige. Som tidligere nevnt, tusen tusen takk til alle frivillige – uten dere intet løp. Løpsdommer var Frode Bakke fra styret, som også er aktiv TD i Hundekjørerforbundet. De aller fleste var fornøyd med løpet men det har også kommet inn klage på gjennomføringen av løpet. Innholdet i klagen tar sportskomiteen alvorlig og til etterretning, og skal forsøke å imøtese dette ved å jobbe med løpsregelverket høsten 2019.

ÅRSBERETNING FRA REDAKSJONSKOMMITEEN

Gratulasjoner

Mange av NSHK s medlemmer har kjørt løp denne høsten og vinteren. Dette ser vi på som veldig positivt, og håper enda flere deltar neste sesong. Jeg vil trekke fram Veronica Strand som har kjørt barmarks-EM i Sverige, Håvard Okstads 4.plass på Femund 450km og ikke minst til verdensmester Trond Hansen som tok hjem gull i åpen klasse MD fra WSA VM i Haidmuhle. Vi har i tillegg hatt flere kjørere med i WSA VM og en kjører med i IFSS VM i Frankrike.

Planer framover

Første planlagte aktivitet er en workshop som blir avholdt i august 2019 hvor vi skal se nærmere på løpsreglementet til NSHK samt Trekkhundprøvene sammen med representanter fra ABU-komiteen. Dette ser vi fram mot. Første utkast av det vi kommer fram til kommer til å bli sirkulert slik at alle kan uttale seg før det kommer opp på neste års årsmøte.

På vegne av sportskomiteen
Line Løw (sportsfaglig leder)

Redaksjonskomiteen har dessverre manglet redaktør, og det har ikke vært mulig å finne ny.

Redaksjonskomiteen har bestått av følgende medlemmer:

Anne-Katrine Kroken
Johanne Sundby
Toril Wiik Johansen
Nina Finstad

Redaksjonen har i perioden gitt ut to Huskyblader ved hjelp av ekstern designer, Oda Eikeland Meidel Ramsdal, og Stine Oppegaard har etter styrets anmodning fungert som mellomledd mellom designer og redaksjonens medlemmer.

Stoff til bladet blir skrevet av komiteens medlemmer, i tillegg til innsendte bidrag fra klubbens medlemmer. ◀

Ansvarlig utgiver

Norsk Siberian Husky Klubb
huskybladet@gmail.com
Org.nr.: 898611752
Postgirokonto 0530 2347060
VIPPS 53955
IBAN: NO79 0530 2347 060
SWIFT/BIC: DNBANOKK

Opplag: 650 eksemplarer

www.siberian-husky.net

Design:

Oda Ramsdal

Koordinator:

Stine Oppegaard

Fotograf forside:

Lillian Espetvedt Bjørkhaug

Fotograf bakside:

Oda Ramsdal

Informasjon og korrespondanse til styret, med mer

post@siberian-husky.net

Medlemsregistreringer, adresseforandringer eller har ikke mottatt Huskybladet.

Kontakt: Stine Oppegaard
stine.oppegaard@nfi.no
Mob: 908 59 638

Medlemmers e-post: Alle medlemmer oppfordres til å oppdatere sin e-post-adresse på www.nkk.no/minside. Informasjon fra NSHK sendes til tider ut på e-post til alle medlemmene.

Kjøpe Siberian Husky: Vi henstiller til at klubbens medlemmer aktivt bruker våre nettsider til å annonsere valper og/eller om-plassering av hunder. Vi er mange som får spørsmål fra folk som er interessert i rasen, og det vil lette oversikten dersom vi vet at alle tilgjengelige valper finnes på klubbens egne nettsider.

Kjøp/salg av valper:

Valpeformidler: Hågen Bjørgum
74 82 70 98/951 01 034
hagen@selbubyggtre.no

Omplassering av registrerte hunder:

Fyll ut skjema fra nettsidene. Tjenesten er gratis og tilgjengelig for alle så lenge hunden er registrert i NKK eller tilsvarende internasjonale organisasjoner.

Utsending av Huskybladet:

Bladet sendes ut til alle medlemmer som har betalt for årets medlemskap til den adressen som er registrert hos NKK. Får vi blader i retur, sperres adressen inntil korrekt adresse blir registrert.

Eldre blader vil så langt lageret rekker også være tilgjengelig på klubbens samlinger i tillegg til Dogs4All og Camp Villmark i Lillestrøm.

Styrer og komiteer

Styret i NSHK består av ledere, nestleder, kasserer, sekretær, administrasjon/mediaansvarlig og lederne av redaksjons-, sports-, ABU- og arrangementskomiteen

Styre

Leder: Sigmund Alhaug	481 95 758	sigmundalhaug60@gmail.com
Nestleder: Terje Frode Bakke	911 66 476	frode@isslottet.com
Sekretær: Marianne Flensborg	478 87 262	marianne.flensborg@gmail.com
Kasserer: Kari Eldby	950 83 739	kari.eldby@online.no
Redaktør: Nina Finstad	+46 730710314	rdasjns@yahoo.se
Sportskomiteen: Line Løv	928 21 979	line.low@medisin.uio.no
ABU-komiteen: Cecilie Isaksen	975 59 664	chi@securitas.no
Arr-komiteen: Veronika Olijnyk	977 29 662	veronikaolijnyk@gmail.com
Adm/media: Stine Oppegaard	908 59 638	stine.oppegaard@gmail.com

Komiteer

Redaksjonskomiteen:

Stoff til HUSKYBLADET sendes til redaksjonen:

L Nina Finstad	+46702766254	huskybladet@gmail.com
M Johanne Sundby (redaktør)	905 58 704	rdasjns@yahoo.se
M Gro Britt Skarseth	990 11 455	johanne.sundby@medisin.uio.no
M Toril Wiik Johansen	902 83 977	grobritt@gmail.com
M Margareth Berentzen	402 24 613	7mhusky@gmail.com
		margbere@gmail.com

Webredaktør: Rikke Bergendahl	957 52 054	ri--ber@online.no
Webmaster: Runar G. Simonsen	957 52 054	webmaster@siberian-husky.net

Sportskomiteen

L Line Løv	928 21 979	line.low@medisin.uio.no
M Jo Arne Brustugun	950 26 296	joarne-b@online.no
M Marte K. Rotefoss	415 16 130	rotefoss@gmail.com
M Atle Eikevik	952 81 077	atle@stjernebygg.as
M Knut Helge Reiersgård	930 21 854	knut.helge@fenrisheimen.no
M Catrine Kristoffersen	414 25 674	cathrine.kristoffersen@hotmail.no
M Per Øyvind Teige	952 03 705	poteige@start.no
M Ingvild Aalberg Jørgensen	959 93 326	in-joerg@hotmail.com
M Runar G. Simonsen (resultatlister/datatekniske)	957 52 054	webmaster@siberian-husky.net

Avls-, bruks- og utstillingskomiteen (ABU)

Trekthundprøver sendes til		trekthundprover@gmail.com
L Cecilie Isaksen (og trekthundprøveansvarlig)	975 59 664	chi@securitas.no
M Lene Halvorsen	932 17 457	shsarek@hotmail.com
M Anita H. Engebakken-Fjell	938 03 809	anitah@snoefrost.net
M Rikke Bergendahl	416 08 811	ri--ber@online.no
M Birgit Alhaug	905 39 766	alhaug@vikerkollen.no
M Tone Beate Hansen	416 00 213	tone.b.hansen@gmail.com
M Bodil Margrethe Dyhre	901 93 174	bodildyhre@gmail.com
V Hågen Bjørgum, valpeformidler	951 01 034	valpeformidler@siberian-husky.net

Arrangementskomiteen

L Veronika Olijnyk	977 29 662	veronikaolijnyk@gmail.com
M Marcus L Smestad	930 08 946	marcus.smestad@gmail.com
M Per Olav Myrvang	959 80 966	perolav1970@gmail.com
M Camilla Kerler-Günther	971 04 124	kennelnairebis@outlook.com
M Gitte Alhaug	980 79 735	gitte-ba@hotmail.com
M Geir Rønning	909 12 891	g-roenning@online.no

Revisor: Trond Hafel	416 44 710	tro-haf@online.no
Irene Borgen (vara)	922 98 605	ibo@zacco.no

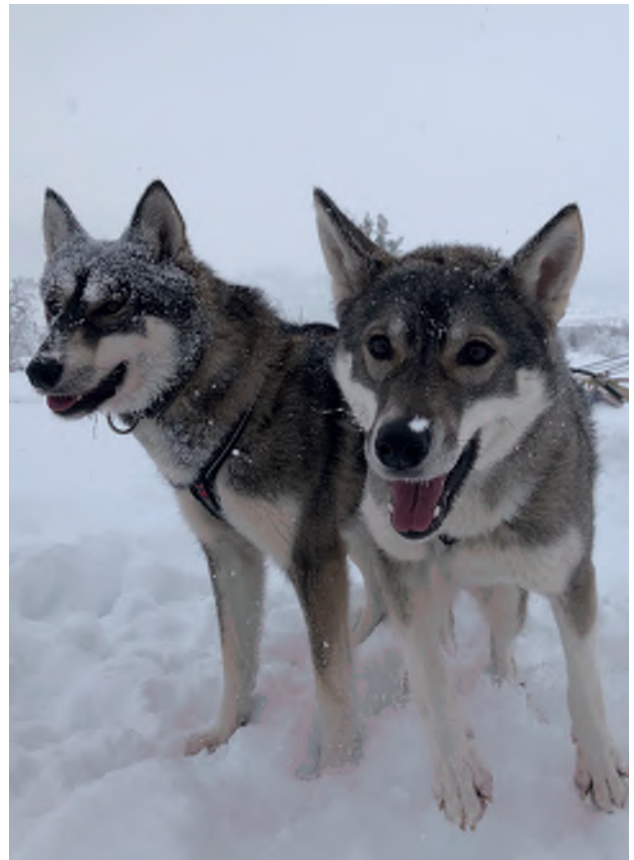
Valgkomiteen

M Jeger Bjørnson	400 78 857	bjornson.jeger@gmail.com
M Saskia van Es	913 79 931	saskia_ve90@hotmail.com
M Svein Dufseth	934 10 144	svein.dufseth@evry.com
V Kenneth Monsen	909 21 654	kenneth@ulvhild.no
V Linda Monsen Vassdal	994 14 105	lindamvassdal@hotmail.com

Medlemspriser NSHK fom 01.01.2018

(*inkl 220 kr til NKK)

	Annonsepris:	Sort/hvit	Farge:
Hovedmedlem*kr 570,	1/1 side	1000,-	1500,-
Husstandsmedlem med eget medlemsnr 50,-	1/2 side	750,-	1000,-
Nytt medlem* 470,-	1/4 side	500,-	700,-
Juniormedlem* 440,-	Kennelannonse pr år kr 150,-		
Abonnement Huskybladet..... 250,-			

Forfatter og fotograf: Bente Sofie Alhaug

NOEN TRENINGSTURER BLIR MAGISKE

Her skulle jeg bare en kort tur ut med hundene. Dette ble en av årets flotteste turer! Jeg kjørte mellom Nøsen og Vaset i Valdres.

Bladretur/Adresseendring:

Stine Oppegaard
Henriks v 2
NO-0768 Oslo
Norge/Norway

